

ליקוטי אמרים

פרק א תניא [בספ"ג דנדה] משביעים אותו
 תהי צדיק ואל תהי רשע ואפי' כל
 העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע
 וצריך להבין דהא תנן [אבות פ"ב] ואל תהי רשע בפני
 עצמך וגם אם יהיה בעיניו כרשע ירע לבבו ויהיה עצב
 ולא יוכל לעבו' ה' בשמחה ובטוב לבב ואם לא ירע לבבו
 כלל מזה יכול לבוא לידי קלות ח"ו. אך הענין כי הנה
 מצינו בגמרא ה' חלוקות. צדיק וטוב לו צדיק ורע לו רשע
 וטוב לו רשע ורע לו ובינוני. ופירשו בגמרא צדיק וטוב לו
 צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור וברעיא
 מהימנא פ' משפטים פי' צדיק ורע לו שהרע שבו כפוף
 לטוב וכו' ובגמרא ספ"ט דברכות צדיקים יצ"ט שופטין כו'
 רשעים יצה"ר שופטין בינונים זה וזה שופטין וכו' אמר רבה
 כגון אנא בינוני א"ל אביי לא שביק מר חיי לכל בריה
 וכו' ולהבין כל זה באר היטב וגם להבין מה שאמר איוב
 [ב"ב פ"א] רבש"ע בראת צדיקי' בראת רשעי' כו' והא
 צדיק ורשע לא קאמר. וגם להבין מהות מדרגת הבינוני
 שבודאי אינו מחצה זכיות ומחצה עונות שא"כ איך טעה
 רבה בעצמו לומר שהוא בינוני ונודע דלא פסיק פומיה
 מגירסא עד שאפי' מלאך המות לא היה יכול לשלוט בו
 ואיך היה יכול לטעות במחצה עונות ח"ו. ועוד שהרי
 בשעה שעושה עונות נקרא רשע גמור [ואם אח"כ עשה
 תשובה נקרא צדיק גמור] ואפילו העובר על איסור קל
 של דברי סופרים מקרי רשע כדאיתא בפ"ב דיבמות
 ובפ"ק דנדה ואפילו מי שיש בידו למחות ולא מיחה נק'
 רשע [בפ"ו דשבועו'] וכ"ש וק"ו במבטל איזו מ"ע שאפש'
 לו לקיימה כמו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק
 שעליו דרשו רז"ל כי דבר ה' בזה וגו' הכרת תכרת וגו'
 ופשיטא דמקרי רשע טפי מעובר איסור דרבנן וא"כ ע"כ
 הבינוני אין בו אפי' עון ביטול תורה ומש"ה טעה רבה
 בעצמו לומר שהוא בינוני*

הגהה

(ומ"ש בזוהר ח"ג ד' רל"א כל
 שממועטין עונותיו וכו' היא שאלת
 רב המנונא לאליהו אבל לפי תשובת
 אליהו שם הפי' צדיק ורע לו הוא
 כמ"ש בר"מ פרשה משפטים דלעיל
 ושבעים פנים לתורה):

והא דאמרי' בעלמא דמחצ'
 על מחצה מקרי בינוני ורוב
 זכיות מקרי צדיק הוא שם
 המושאל לענין שכר ועונש
 לפי שנדון אחר רובו ומקרי
 צדיק בדינו מאחר שזוכה
 בדין אבל לענין אמיתת